

Yol Yorgunu Tüm Kuşlar

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 08 Nisan 2019

İklimin inhisarına yenik düştük düşeli
Mevsimsel bir kırgınlık değil de hani mesele
Mesela, demekten çok çok öte
Dünün yenilgisi seğirtirken an'ın üzerinde.

Bir gölgeyi ihbar ettik
Bir de şehri tarumar:
Varlığın kisvelerine doldu hüznün
Aştı ne muteber ne de bahtiyar.
Sanrılar sakladık kovuğunda düşlerin
Ve bakir yalanlar
Asla çıkmam mı gün yüzüne
Demek ki kabul görmeliydi masumiyet
Adı yalan olsa bile.

Göğü kundakladı sakıncalar
İhya edilesi bir aşkın da rabıtası
Kelaynak kuşlarına özendi kimimiz
Ellerimizde acı
Dillerimizde beyhude günlerin duası.

Göğün katlarına kat çıktık
Aşka da arka.
Sevdik, yenildik ve sızdık
Birbirimiz ardı sıra.
Ne kepaze bir düştük
Ne de düşküdü mizaçlarımız.
Balyalarca ümit biçtik de düştük yollara
Bir akşamsefası.

Sevdik seveli unutulduk
Unutulduk ama unutmadık.
Nutkumuz tutuldu
Bizse hepten tutkun:
Tutuklu kaldığımız aşk meclisinde

Zıpkın yemiş kimi vurgun.
Ne aşkı sonlandırdık ne de umudu
Lakin gün bitti ve sapla saman karıştı birbirine
İhya ettik özümüzü
Sözümüzü sakınmadık dehşetengiz bir iklimde.

Mevsim özürlü idi rüyalarımız:
Baharda kışı ördük;
Kışın denizlerde süzüldük.
Yalanın frakı kayıptı
Aşkın da skalası ve asası
Bir düş gördük hepi topu
İskaladık her daim mutluluğu.
Yol yorgunu tüm kuşlar topa tuttu rüzgârı;
Rüzgârdan dem vurduk
Vurulduk vurulalı beynimizden
Ehli beyit bir düzlemde
Ürüdük ve süründük
Simamızda yılgı nazireler
Sinemizde ise afli bir mevsim.

Övündük aşkımıza
Sövdük namımızla
Aldı yürüdü namımız bir de aşkımız
Şafak bekçisinden kâbuslar çaldık
Sabahın fırası pek bir müphem
Geceyi gün bilip de
Silindik mi bir kez gözden?

Göz gördü gönül sevdi;
Gönül sevdi göz seğirdi.
Aşkın her aksanı idi kayıp olan
Ayıp bellediğimiz neydi de aşkı adadık birbirimize?
Konduk konalı aşkın tüneğine
Sindi içimizin rüzgârı
Ve dindik bir bahar sabahı:
Bir masaldık ve yorgun;
El yordamı sevdik seveli
Aşkın gözünde bir kör nokta

Çarpıldığımız hece hece; nota nota:
Çaldık şarkıları birbirimizden
Sevdik hem de yürekten
Sustuk susalı sığındık Rahmana ve rahmete:
Savurduk her niyazı yürekten yüreğe.